

บางกอก
ซี้ตซี้ต
แกกเกอร์

IMAGO

หังขร
ศรขาว

12.10–
30.11.2567

Imago มาในเวลาและรูปแบบที่เราไม่คาดคิด แต่ก็ไม่ได้เกินคาด บางที่เราอาจจะเพิ่งเริ่มเข้าใจแรงขับในการสร้างสรรค์ผลงานของหญิงเป็นครั้งแรก เมื่อเขาถ่ายภาพกลุ่มเด็กผู้ชายเตะฟุตบอลและบรรดาร่างกายที่มีรูปร่างคล้าย ประติมากรรม เราก็เข้าใจได้นั่นคือตัวเขาเอง แต่ถึงอย่างนั้นกลับดูเหมือน ความเชื่อมโยงระหว่างเขาและเรือนร่างเหล่านั้นกลับถูกปิดบังซ่อนเร้น แวบคะฉิ่ง ถึงอดีตวัยเยาว์ที่ลึบหายไปจากในงานของเขาเรื่อยมา และในงานชิ้นล่าสุดนี้ เราก็ได้เห็นความหมกมุ่นของเขาในเรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ล้นล้นลับ ซ้ำซ้อน ทั้งหมดนี้แสดงตนในผลงานของเขาอย่างชัดเจนและเลื่อนรางต่างกันไป

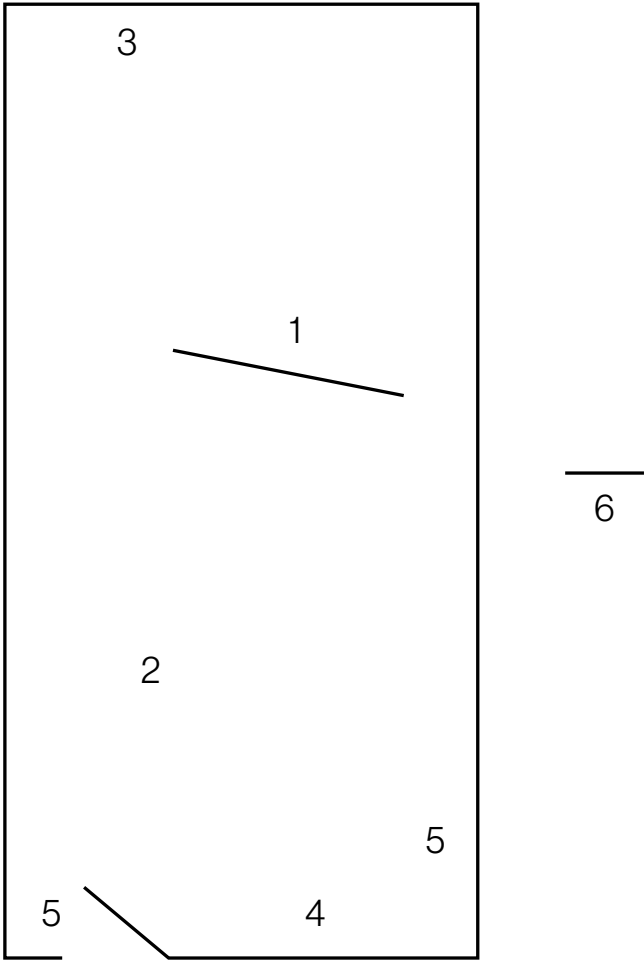
ภาพถ่ายเป็นสื่อที่มีอำนาจ สื่อประเภทนี้ออนุญาตให้เราทำความเข้าใจมัน ผ่านแสงที่ตามองเห็น แต่หลายครั้งหลายครา แต่ละซบเจกในภาพที่แสงส่อง ถึงกลับขัดแย้งกันเอง พวกมันเปลี่ยนสถานะจากการเป็นผู้ถูกกระทำเป็นผู้กระทำ ก่อนจะกลับสู่สถานะผู้ถูกกระทำอีกครั้งเมื่อภาพเหล่านั้นถูกจ้องมอง หลังจากพูดคุย กับหญิง เราพบว่าความขัดแย้งไม่ได้มีเพียงเท่านั้น ยิ่งเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างเลนส์ แสง และซบเจกที่สะท้อนกลับมาสู่ตัวเขาเอง ในแง่หนึ่ง ภาพถ่าย เหล่านี้เป็นดังภาพถ่ายตัวเอง เป็นภาพที่ผลิตตัวเขาเองขึ้นมาในอีกร่างหนึ่ง และ เป็นการเว้นระยะห่างจากตัวเองโดยไม่รู้ตัว ภาพแทนของตัวตนนี้แยกขาดจาก ตัวตนที่มีชีวิตและยังหายใจ แต่เป็นมิติอื่นของตอนที่ล้นออกมาและปรากฏใน รูปของแสงวาบและเงาร่าง ทุกภาพเป็น ‘ภาพแทน’ ที่รับหน้าที่ ‘แสดงแทน’ ซบเจกที่ถูกريبเอาบริบทและสิทธิไปจากเฟรมจนไม่สามารถอธิบายตนเองได้ นี่เป็นการปลดปล่อยซบเจกกลับไปสู่อดีต แม้ภาพที่ถูกสร้างขึ้นใหม่จะหนีจาก ผู้สร้างไป แต่มันยังสามารถถูกนำมาใช้และถูกยึดครองได้ รวมถึงมีชีวิตของ มันเองหรือกลายเป็นอีกชีวิตจิตใจหนึ่งได้เช่นกัน

แม้จะนับได้ว่าทั้งหมดนี้เป็นการเดินทางของหญิง แต่มันก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ หากเขาไม่ได้ทำงานกับนักศิลปะบำบัดอย่างฉันทนา กระแสริล เราเชื่อว่าคงไม่สามารถเข้าใจผลงานชิ้นนี้ได้หากไม่ได้พูดคุยกับเธอ ระหว่างการสนทนา เราพบว่า งานชิ้นนี้ไม่ได้เป็นผลลัพธ์ทางตรงจากการที่ศิลปินได้ผ่านกระบวนการบำบัดและ ผลิตงานออกมา เพราะจุดมุ่งหมายของเขาไม่ใช่การบำบัด แต่คือความตั้งใจที่ จะเรียนรู้เครื่องมือของศิลปะบำบัดเพื่อจะใช้มันในแบบของตัวเอง เขาเริ่มจาก การวาดรูปตัวเอง—ทำให้ภาพนั้นปรากฏแก่สายตาเช่นเดียวกับกระบวนการ ถ่ายภาพ—จนเกิดเป็นภาพตัวเองในหลายมิติ ซึ่งรวมถึงตัวเองในมุมที่ไม่กล้า สบตาแบบซึ่งหน้า เป็นการขึ้นรูปตัวตนอื่นๆ ให้จับต้องได้ เป็นความจริงที่กลืนได้ ถือติดมือได้ และช่วยให้เราเดินทางต่อไปได้ หลังจากผ่านกระบวนการดังกล่าว ศิลปินได้สร้างรูปแบบความสัมพันธ์ใหม่ในภาพถ่าย ซึ่งช่วยให้เขาทวงคืนตัวตน เหล่านั้น ไม่ใช่ในฐานะตัวตนปัจจุบัน แต่เป็นร่างอื่นที่เขาจำต้องแบกรับ ภาพอัน น่ารังเกียจในอดีตมีไว้เพื่อโอ้อวด ไม่ใช่กำจัด มันคือการนำตัวตนที่เราหลีกเลี่ยง มาขึ้นรูปใหม่ ซึ่งฉันทนาเรียกว่า การจัดวางองค์ประกอบของตัวเองอีกครั้ง

เหล่านี้อาจเป็นเรื่องที่ฟังดูท้าทายสำหรับเราที่เพิ่งได้รับรู้และพูดถึงมันโดย ไม่ได้ประสบด้วยตนเอง แต่ความพยายามเช่นนี้ย่อมไม่สูญเปล่า ในฐานะคนที่ พยายามสนทนากับตัวเองในอดีต นี่คือการมุ่งมั่นในการทำความเข้าใจภาพแทน ที่หลงหายไป รวมถึงเผชิญหน้าและแปลงภาพที่บอบช้ำให้กลายเป็นภาพที่ สามารถยอมรับได้ ไม่มีอะไรที่ซื้อสัตย์ไปกว่าตอนที่เขาบอกเราว่า เขาสร้าง ผลงานนี้ให้กับเด็กชายคนนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาควรจะทำมาตั้งนานแล้ว

ข้อเขียน: พงศกรณ์ ญาณะนิสสร

แปล: วรรัชชล ศิริจันทน์



1 *Imago* (2567)
วิดีโอจอเดี่ยว HD, สี, เสียง 5.1
22 นาที
3 อิติชั้น + 2 เอฟี

2 *Paper Mache* (2567)
วิดีโอจอเดี่ยว HD, สี, เสียง; อะคริลิก
9 นาที; 52 x 83 x 5 ซม
3 อิติชั้น + 2 เอฟี

3 *Can a Moth Remember Its Caterpillar Days?* (2567)
พิมพ์ยูนิตบนกระจกเงา
200 x 100 ซม, 200 x 100 ซม, 200 x 100 ซม (Triptych)
2 อิติชั้น + 2 เอฟี

4 *Window 2024–2014* (2567)
พิมพ์จิลเคลย์บนกระดาษ ILFORD Galerie Textured Cotton Rag 310 แกรม,
อลูมิเนียมคอมโพสิต
20.3 x 30.5 x 0.3 ซม
2 อิติชั้น + 1 เอฟี

5 *Chrysalis* (2567)
กระดาษ Moon Stone 350 แกรม ประกอบมือ, กาว
แปรรูปตามพื้นที่

6 *Histogenesis* (2567)
ไคซัลลิเมชันบนแผ่นอลูมิเนียม
101.5 x 152.4 x 4 ซมสำหรับจัดแสดงในนิทรรศการ

บู๊คช็อป โลบารรี



1 *Mellow Window* (2567)
พิมพ์จิลเคลย์บนกระดาษ Awagami Kozo Thick White 110 แกรม,
อลูมิเนียมคอมโพสิต; กรอบไม้ พร้อมกระจกมิลวเซียม
55.3 x 83 ซม, 62.8 x 90.4 x 6 ซม
5 อิติชั้น + 1 เอฟี

2 *Aether* (2567)
พิมพ์จิลเคลย์บนกระดาษ ILFORD Galerie Gold Fiber Gloss 310 แกรม,
อลูมิเนียมคอมโพสิต
42 x 63 x 0.3 ซม
5 อิติชั้น + 1 เอฟี

หฤษฎ์ ศรีขาว

เกิด 2538 ที่กรุงเทพฯ ไทย
พำนักและทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ

หฤษฎ์ ศรีขาว เป็นศิลปินทัศนศิลป์ที่สนใจองค์ประกอบต่างๆ ในรูปภาพที่มีพลังในการกำหนดความจริง ผลงานของเขามุ่งเน้นไปที่การสำรวจความสัมพันธ์เชิงอำนาจในงานภาพถ่าย นั่นคือการเป็นซับเจกต์ของภาพกับการเป็นซับเจกต์ผู้กระทำการบันทึกภาพ หรืออีกนัยหนึ่งคือมิติคู่ขนานของพื้นที่เบื้องหน้าและเบื้องหลังเลนส์ หฤษฎ์ร้อยเรียงหลากหลายประเด็น ตั้งแต่มารยาททางการเมืองถึงสุนทรียศาสตร์ของอำนาจ และซ้ำและใจกลางของมันเพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์ของตนทั้งในฐานะผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ การละทิ้งสิทธิเหนือภาพลักษณ์ของตน ความพยายามในการทวงคืนสิทธินั้น และการมอบรางวัลใหม่ให้มัน

การถ่ายภาพเป็นเครื่องมือที่ชี้ให้หฤษฎ์เห็นความล่าช้าในการทำ ความเข้าใจ รวมถึงยอมรับและพิจารณาเงื่อนไขที่พ่วงมากับตำแหน่งแห่งที่ของเขาบนโลกใบนี้ ผลงานของเขาประกอบด้วยไดอารีภาพถ่ายที่บันทึกห้วงเวลาในอดีตไปจนถึงการจัดฉากที่เชื่อมร้อยเรื่องแต่งเข้ากับเรื่องจริง เขาหยิบจับเรือนร่างที่ไม่มีวันเสื่อมสลายจากตำนานต่างๆ มาปลดปล่อยความสัมพันธ์อันละเอียดละไมของผู้คนต่างชนชั้น และนำสิ่งเหล่านี้มาพิเคราะห์ความสัมพันธ์อันละเอียดอ่อนระหว่างร่างกายที่แปลกแยก ไม่นานมานี้ หฤษฎ์ขยับขยาย ความสนใจมาสู่งานภาพเคลื่อนไหว และ *Imago* คือการเผชิญหน้ากับการถ่ายภาพและความพยายามของสื่อแขนงนี้ในการกลั่นเอาตัวตนของบุคคลหนึ่ง ความสัมพันธ์อันซับซ้อนของเขากับภาพลักษณ์ของตนเองและความหมายของเนื้อหนังมังสาที่จับต้องได้เข้าไว้ด้วยกัน

Imago

หฤษฎ์ ศรีขาว

12.10 – 30.11.2567

บางกอก ซิตีซิตี แกลเลอรี

ผู้มีส่วนร่วม: ณัชนาถ กระแสร์ชล, ตินหันวัช จันทร์คล้าย

โปรดักชั่น: ดิมเกรย์; ภารวี บุญธนภัทร, บลูม โปร แลป, พาราฟอรั่ม สตูดิโอ, ลัดกี้ มิวสิค, ลิเกบายเดอรี; พันทิพา ต้นชูเกียรติ, มั่นสนิตย์ ทัดพิทักษ์กุล, วศินี เขยกลั่นเทศ, ภัคภา ตียะโสภณจิต, พิษชาภา เอมอมรรัจน์, ทิพย์ลดา เบญจภัทรนนท์

ติดตั้งนิทรรศการ: พาราฟอรั่ม สตูดิโอ; อิศเรศ สุทธิศิริ, ต้นข้าว ขวัญนาถ, นฤพนธ์ พิริยะพิทยา, ภูรินันต์ สุขทำนา, อรรถพล อันสกุล

ออกแบบนิทรรศการ: หฤษฎ์ ศรีขาว, ภาพมิติ ดีพาร์ทเมนต์ บางกอก; ประภัศร สุขเกษตร, พงษ์พัฒน์ ศรีสำราญ, ดรัล ติรณะรัต, กิตติภณ อัครชาติ, ณัฐนิชา ใจดี, ชลนรา ลาภามาตร์, ศุภกานต์ มีข้า, กมลชนก สามสีเนียม, วิยะดา ศาศวัตพันธ์

ออกแบบและมิกซ์เสียง: เฉลิมรัฐ กวีวัฒนา, อัศนี สังแก้ว

เทคนิควิดีโอ: ปิติ บุญสม

ภาพถ่ายนิทรรศการ: ศุภกร ศรีสกุล

ภาพถ่ายศิลปิน: หฤษฎ์ ศรีขาว

บันทึกวิดีโอ: จิรเมธ ใจวัศรี

ข้อเขียน: พงศกรณ ญาณะณิสสร

แปล: วรรัชชล ศิริจันทนนท์

ออกแบบโปสเตอร์: วิน ชนกประสิทธิ์

โปรแกรมสาธารณะ, บั๊คซ็อป โลบวารี

กระบวนกร: ณัชนาถ กระแสร์ชล

วิทยาการรับเชิญ: พจนรรฎ สุทธิพินิจธรรม

บันทึกวิดีโอ: ทรพย์ทวี พุ่มหอม

บางกอก ซิตีซิตี แกลเลอรี: อรรถพล สุทัศน์ ณ อยุธยา, ศุภมาศ พะหุโล, ศีตภา พรหมมลมาศ, กานต์ธิดา บุญบา, กัลย์ธีรา สงวนตั้ง, ชลพัฒน์ นุชทองม่วง, กฤตธัช ทวีณฑาดา, กรกนก วงศ์สุวรรณ, ศิริชาติ จิตรไธ, วิชัย เอื้ออารีวรกุล, ชุติภา ชาญเลิศ

อำนวยการผลิตโดย บางกอก ซิตีซิตี แกลเลอรี

Imago, 2567

วิดีโอจอเดี่ยว HD, สี, เสียง 5.1, 22 นาที

ผู้กำกับ: หฤษฎ์ ศรีขาว

ผู้ช่วยกำกับ: ชนสรณ์ ชัยกิตติภรณ์

ผู้อำนวยการบริหารการผลิต: อรรถพล สุทัศน์ ณ อยุธยา, ศุภมาศ พะหุโล

ผู้อำนวยการผลิต: คมนันซ์ ณ พัทลุง

กำกับภาพ: พสิษฐ์ ต้นเดชาบุรรัตน์

ลำดับภาพ: เอกพงษ์ สราญเศรษฐ์

ออกแบบการผลิต: จุฑามาศ อินทสุวรรณ

ฝ่ายศิลป์: ชัชรินทร์ มะโนมัน, จันทกานต์ ปานเมฆ, อิบรอฮิม มานี, อับดุลเลาะ มานี, มะริซัง อาแวร์, อัลเฟรน บินมะ, ศรายุทธ ไกรเทพ, ชวพล เพชรกรรพุม, มนตรี แพงน้อย

ขับรถ: ยุทธนา สุขสมาน, วุฒิภัทร สุขสมาน

ฝ่ายกล้องและไฟ: บ้านฟิล์ม

รันเนอร์: เอเซีย ทองชนะ

หัวหน้าช่างไฟ: สุบรรณดิษฐ์ ทองเลิศ

ช่างไฟ: ปฎิวัติ สีลาพัฒ, วรวัฒน์ เจริญสุข, ชาติชาย ทรัพย์วิไล,

ชัยวิวัฒน์ ประเสริฐสังข์, กิตติศักดิ์ ศรีพินดอน

โปรดักชั่นสตูดิโอ 3 มิติ

ที่ปรึกษาและอนิเมชั่น: ปัทมา หอมรอด, ัญญลักษณ์ ลิ้มเกษมสถาพร

ผู้ช่วยถ่ายภาพ: พัชรพล เกตุสุวรรณวัฒนา

ที่ปรึกษา: เกวลี วุฒิมีโกเมน

เสียง

ออกแบบและมิกซ์เสียง: เฉลิมรัฐ กวีวัฒนา

ดนตรีประกอบ: ตินหันวัช จันทร์คล้าย, อัศนี สังแก้ว

โพสต์-โปรดักชั่น

โพสต์โปรดิวเซอร์: เฉลิมชัย หนูนองค์

เกรดสี: สรวิศ ขุนพินิจ

ผู้ช่วยเกรดสี: ยศกร บุญแก้ว

ออนไลน์ เอดิเตอร์: ณัฐกานต์ นกสวน

กำกับเทคนิคภาพพิเศษ: ชนัญญา ศรศรีชล

ศิลปินภาพเทคนิคพิเศษ: ธีรนนท์ แก้วสฤติยวงศ์, ดวิษ พิทยาพิพัฒน์กุล, ศิรวัฒน์ ปุญญฤทธิ์

สนับสนุนด้านกราฟิกพิเศษ: อรุณวิชญ์ มานชิงพะณี

ด้วยการสนับสนุนจาก บ้านฟิล์ม และ ไวท์ ไลท์ สตูดิโอ

Window (Demo Version), 2567

ซีดีซิงเกิล, 03:09 นาที

ประพันธ์: ตินหันวัช จันทร์คล้าย

บันทึก มิกซ์ และมาสเตอร์: อัศนี สังแก้ว

ภาพปก: หฤษฎ์ ศรีขาว

ออกแบบ: ศีตภา พรหมมลมาศ

เผยแพร่โดย บางกอก ซิตีซิตี แกลเลอรี

WWW.BANGKOKCITYCITY.COM